

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 41

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 25 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1057/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reformes a l'Institut Algarb. 602
 - 2) **RGE núm. 1058/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació de personal especialitzat. 604
 - 3) **RGE núm. 1561/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a disculpes a la comunitat educativa. 608
 - 4) **RGE núm. 1562/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a expedients a l'Institut Algarb. 611
 - 5) **RGE núm. 1563/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions al col·legi públic Sant Jordi. 612
 - 6) **RGE núm. 1564/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a
-
-

actuacions al col·legi públic Sant Rafel.

614

7) RGE núm. 1565/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a retards en els pagaments al professorat de centres públics.

616

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sr. President. Miquel Ramon substitueix Margalida Rosselló.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en les preguntes RGE núm. 1057, 1058, 1561, 1562, 1563, 1564 i 1565/06. Assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, el Sr. Francesc Fiol i Amengual.

1) Pregunta RGE núm. 1057/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reformes a l'Institut Algarb.

Per formular la pregunta RGE núm. 1057, relativa a reformes a l'Institut Algarb, té la paraula l'Hble. Sra. Patricia Abascal per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, quiero agradecer su asistencia a esta comisión y, bueno, me imagino que usted debe estar al tanto al menos en lo que le correspondería saber sobre la situación de las obras del instituto Algarb en Sant Jordi. Este instituto empezó con unas obras de mejora y acondicionamiento de los cuartos de baño, de los servicios del mismo, en junio del año pasado, de 2005. Durante seis meses se han pasado estos cuartos de baños, estos servicios, en obras, hasta el punto de que en pleno curso escolar han tenido solamente abierto en un principio uno...

(Tall del so del micròfon)

Como iba diciendo, justo en todo el curso, al principio del curso había solamente un cuarto de baño habilitado, que era el patio, y curiosamente era el cuarto de baño de las alumnas. Las colas eran interminables; incluso los profesores tomaron la decisión de poder dejarles ir al cuarto de baño suyo para que pudieran ir al mismo.

Este tema, Sr. Conseller, que en un principio debía ser considerado como una obra menor, ha llegado hasta la situación de que en el mes de febrero la APIMA del instituto recogió firmar y presentó un documento de la situación en que se encontraban las obras y pedía soluciones. En ese caso se

reunieron con la delegada de educación de Ibiza y Formentera y se tomó la decisión de rescindir el contrato que tenían con la empresa que llevaba a cabo las obras, pero con el compromiso de que los cuartos de baños se pudieran solucionar y se pudieran arreglar. También había obras con respecto a los cambios de las tuberías de agua, de la calefacción, las rampas y los sistemas de seguridad.

Es decir, durante todo este curso el instituto Algarb ha estado en obras dentro y fuera, porque ahora además hay que añadirle las que todos conocemos de las autovías, que han cerrado el acceso principal y que ahora se encuentra solamente abierto por la parte de atrás, que también llega a ocasionar verdaderos problemas circulatorios sobre todo a la recogida del alumnado.

Pues bien, la situación a día de hoy es que dichas obras no han terminado porque está pendiente de ejecutar todo el cambio de los azulejos no sólo de los servicios sino también de todo el pasillo, porque se han ido cayendo, se han ido cayendo, y están en una situación lamentable.

Entonces, Sr. Conseller, ante todo lo que ha ido sucediendo y teniendo en cuenta que en un principio se suponía que iban a ser unas obras de mejora y rápidas, porque es verdad que hacía falta la remodelación de todos los servicios y los azulejos, pues se han convertido en lo que se puede considerar como la obra del escorial, en este caso, y de hecho la APIMA ha llegado a entender que parecía que, bueno, que la conselleria les había cogido manía, utilizando el argot estudiantil, en el sentido de que no entendían cómo es posible que algo que podía haber durado uno o dos meses, tres como mucho, han estado durante todo el curso con estas obras y que además a día de hoy todavía, como he dicho antes, no han terminado, y se tiene que volver a abrir, digamos, un concurso para adjudicar a otra empresa constructora para que pueda terminar las obras de reposición de todos los azulejos del instituto.

Por lo tanto, Sr. Conseller, nos gustaría que nos aclarara un poco qué es lo que se ha producido, por qué todos estos problemas en algo que en principio no tenía que haberlos supuesto.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula l'Hble. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bien, lo que ha explicado la diputada pues es bastante parecido a la realidad; no exactamente pero, en fin, es un poco lo que ha pasado, y yo soy el primero en lamentarlo. Desgraciadamente nos hemos encontrado con un incumplimiento por parte de la empresa adjudicataria que tenía que hacer las obras, y ésta es una situación muy complicada.

Yo comprendo que en la APIMA se enfaden o se crean que les tenemos manía, pero yo quiero decir, y usted lo sabe y usted no puede llamarse a engaño en este tema, que los trámites administrativos son más complicados de lo que a veces parece. Hay que pensar que lo que había sucedido es que la adjudicataria, la empresa Cobra, exactamente, había subcontratado a otra empresa la ejecución de parte de estas obras, y se estaba produciendo una situación de incumplimiento y de mal funcionamiento en la ejecución. Usted sabe muy bien que la rescisión de este tipo de contratos por desgracia, aunque es por motivos de seguridad jurídica, pero por desgracia no puede hacerse mando y ordeno por parte de la administración de un día para otro, sino que hay que demostrar, ha de haber unos trámites; es más complejo de lo que parece.

Yo soy el primero en lamentar esta situación, muchísimo, y realmente tener que llevar a cabo una rescisión de un contrato es penoso, porque significa que la adjudicación fue un error, fue un error en el sentido de que nadie espera que después el adjudicatario no cumpla lo que está previsto en el pliego de condiciones. Claro, nosotros nos hemos visto un poco arrastrados yo creo que por la falta de entendimiento entre la adjudicataria y la subcontratada. Yo creo que el núcleo del problema, si me permite decirlo, ha estado en la falta de entendimiento de la empresa que había adquirido el compromiso de hacer las obras y la empresa que esta misma empresa había contratado para hacer una parte de las obras.

Bien, con esto nos hemos encontrado con que una parte de las obras se podían hacer durante el curso, y efectivamente se han hecho y prácticamente se han acabado a satisfacción, pero una segunda parte no podía hacerse durante el curso, que era el alicatado de toda la zona que usted ha señalado de baños y pasillos y tal porque interrumpía el funcionamiento del colegio, del instituto, y era imposible de realizarse. Por lo tanto lo que se está tramitando es este momento es la adjudicación para que durante el verano se produzca la obra en concreto y al principio del curso que viene esté arreglada toda esta cuestión.

Evidentemente la previsión se había adjudicado con unos plazos exactos para que durante el verano anterior se hubiera hecho todo el conjunto de la obra y evitar estas molestias que al final no han sido evitadas, sino al contrario, se han producido y se han agrandado, incluso, y efectivamente los alumnos han tenido dificultad y han tenido limitaciones en cuanto al uso de los servicios, y en definitiva esto supone un mal funcionamiento de un instituto, que yo lamento, del que tenemos la responsabilidad, por supuesto. Yo no quiero quitarme la culpa ni la responsabilidad; lo lamento y pido disculpas, y nuestra delegada lo ha hecho varias veces, con los alumnos, con los profesores y con los padres y madres de los alumnos, y lo único que podemos hacer es intentar que esta situación se resuelva. Por lo tanto ahora licitaremos, muy pronto, durante este mes, la segunda parte, la parte que ha

quedado incompleta, que es el alicatado de las instalaciones exteriores y de los pasillos de toda esta obra, en la confianza de que la empresa que resulta adjudicataria cumpla lo comprometido y en septiembre esté en las condiciones que debe estar el instituto para su buen funcionamiento.

Yo no puedo decir otra cosa que, en fin, en mi descargo, en descargo de la consejería, que cuando se tiene un volumen de..., ya no grandes obras, sino de trabajos de mejora y de acondicionamiento tan amplio, con tantos contratistas, pues desgraciadamente en alguna ocasión las cosas no salen como deberían salir y como está previsto que salgan. Entonces yo sólo puedo lamentarlo y esperar rectificar, y esperar que el curso que viene transcurra de la manera más satisfactoria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la diputada per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, le honra que reconozca que realmente ha sido todo un cúmulo de malas circunstancias con respecto al tema de la empresa adjudicataria y de lo mal que se ha podido llevar a cabo todo este proceso de reformas y de mejoras que en algunos momentos ha supuesto, además, incluso problemas importantes dentro del centro para lo que es la actividad normal del mismo.

Bueno, solamente he de decirle..., yo supongo que usted ha dicho que ahora mismo no se ha llevado a cabo todavía la adjudicación del nuevo contrato para terminar, y simplemente, y esto es para transmitir a los padres y a las madres del instituto así como al claustro de profesores, me imagino que una de las cláusulas es que pueda estar listo lo que queda pendiente de la reforma para que en septiembre, cuando se inicie de nuevo el curso, pues pueda estar todo en condiciones y que olviden del tema de reformas al menos durante una temporada. Si es así me gustaría saber si usted lo tiene claro, que será una de las cláusulas que se tenga en cuenta para poder adjudicar digamos esta segunda fase de las obras y que así pues tanto -insisto- el profesorado como las familias puedan estar tranquilos de que no se van a encontrar de nuevo en septiembre con una situación de obreros por enmedio y sobre todo en el caso de lo que queda, que es todo el alicatado, pues supone además unas obras importantes por todo lo que ello representa.

Si usted puede confirmarlo, perfecto; si no, pues será esperar a ver en septiembre y que todo pueda salir desde luego como por lo menos esperan tanto los padres y las madres como el profesorado del instituto.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Molt breument. El asunto no es que lleve una cláusula, sino que el plazo de ejecución del proyecto es de los meses de verano. Por lo tanto el adjudicatario se ve obligado y comprometido ha hacerlo en estos plazos. Yo lo único que puedo intentar introducir, que no sé si está en los pliegos, y si no está pediremos que se inscriba, es alguna penalización en caso de que no se cumpla, pero es que es muy complicado. De hecho el plazo de ejecución del proyecto original era de tres meses en el tiempo de verano y mire usted donde estamos.

Entonces, claro, yo soy el primero que lo lamento porque al final las molestias que generamos las padecen los alumnos y los profesores pero repercuten sobre el buen funcionamiento del sistema educativo. Yo espero que, en fin, que esto esté completamente explícito ahora en junio cuando se adjudique este concurso y que desde luego la empresa adjudicataria, sea la que sea, pues cumpla..., en fin, sus obligaciones, y estableciendo una penalización por si no las cumple, de tal manera que se vea un poco forzada a cumplirlas, porque es que tenemos un problema no sólo en este caso, sino en muchos casos, que conseguir que las empresas se ajusten a los plazos que les imponemos no es siempre fácil.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

2) Pregunta RGE núm. 1058/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació de personal especialitzat.

Per formular la pregunta RGE núm. 1058/06, relativa a contractació de personal especialitzat, té la paraula l'Hble. Sra. Patricia Abascal per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conselle, vamos a hablar de un tema que al menos en Ibiza y Formentera está preocupando muchísimo, y es el tema de la contratación de personal especializado.

Le voy a poner varios ejemplos de situaciones que se han vivido a lo largo de este curso en varios colegios de Ibiza, sobre todo en la isla de Ibiza. En el colegio Guillem de Montgrí justo en el mes de abril disponían de 4 auxiliares técnicas educativas y curiosamente, de las 4 auxiliares técnicas, 3 terminaron el contrato, el contrato que tenían por 6 meses. Esto supuso que un colegio que además tiene varios niños con necesidades especiales se encontró con una sola auxiliar técnica en pleno curso escolar. Esto representó problemas importantes porque las maestras, por ejemplo la maestra de 5 años se encontraba con un aula con dos niñas con discapacidad psíquica profunda y estaba sola; tuvo la mala suerte incluso de que una de esas niñas tuvo un ataque y se encontró que tuvo que salir corriendo a pedir ayuda al resto del profesorado porque la niña estaba en una situación bastante preocupante. Esta situación se mantuvo así durante 15 o 20 días hasta que se contrataron de nuevo auxiliares técnicos educativos.

Desde luego el proceso que se lleva a cabo con esta contratación nos gustaría que nos lo pudiera explicar, pero lo que no es muy normal, Sr. Conseller, al menos desde mi punto de vista, es que cuando un curso escolar dura 9 meses se contrate a las auxiliares por 6 meses, y que a mitad de ese curso, sabiendo además que se tiene que mantener una relación afectiva muy importante con los alumnos con necesidades específicas porque son ellas, normalmente, son ellas siempre las que les dan de comer, las que les cambian, las que están con ellos en momentos donde los otros alumnos están haciendo otras actividades, pues que justo a mitad del curso a dichas auxiliares se les termine el contrato y no solamente no se les renueve, sino que se contrate a nuevos auxiliares técnicos educativos. Nosotros entendemos que esto, teniendo en cuenta la importancia de la educación sobre todo para el alumnado con necesidades específicas, debería rectificarse, debería rectificarse y desde luego evitar que temas como éste volvieran a suceder.

Pero también hay otro tipo de profesorado o de personal que es muy importante en estos centros, que son los fisioterapeutas. Pues bien, existen colegios que comparten un fisioterapeuta; le pongo el ejemplo de la zona de San Antonio, que tiene un solo fisioterapeuta para 4 colegios. ¿Esto qué supone?, pues que este profesional tiene que estar desplazándose, por supuesto con su propio vehículo, por supuesto con su propio vehículo, y tiene que desplazarse por varios centros, en lo que muchas veces en algunos de ellos están muy poco tiempo, muy pocas horas en el mismo; desde luego no forman parte del claustro de profesorado, puesto que no pueden participar de las reuniones; no pueden en un momento dado colaborar con el centro para cualquier otra actividad; no crean, digamos, vínculos incluso con el profesorado puesto que van de un sitio a otro única y exclusivamente dando, digamos, el apoyo a este nivel que tienen...

Y nosotros, y de hecho ya no nosotros, Sr. Conseller, (...), que es una asociación para personas con necesidades específicas de Ibiza y Formentera, ha denunciado esta situación, y además -se lo puedo leer- dice: "El tema de la contratación...", porque además hubo el caso que una fisioterapeuta tuvo que darse de baja por cuestiones de enfermedad, y el proceso para poder cubrir esa baja pasó por un proceso que yo se lo voy a leer; además se les dijo por parte de la delegación que es un proceso lento que puede tardar más de dos meses, para una sustitución, eh? "Según ha explicado en este caso la delegación pitiusa de Educación a esta asociación, el colegio deber cursar la baja de la conselleria. En el caso de que sea para más de 15 días hay que solicitar permiso para la sustitución a la Conselleria de Educación. El trámite también tiene que pasar por los departamentos de Interior, Hacienda y Administración Pública. Cuando todo ha sido aprobado, la solicitud regresa a la Conselleria de Educación, que debe mirar si hay fisioterapeutas en el bolsín. Al ser una especialidad poco solicitada en la enseñanza no suele haber, por lo que se debe recurrir al SOIB". Es decir, que pueden llegar a pasar dos o tres meses hasta que esa baja se cubre. Entonces desde luego, vamos, ya no sólo -le insisto- ya no nuestro grupo sino incluso una asociación, a la cual no se puede tachar más que de preocuparse por los intereses de las personas con necesidades específicas, ha denunciado esta

situación, que lo que no puede ser es que los alumnos con esas necesidades tengan que pasarse dos meses sin un fisioterapeuta cuando es tan importante para ellos toda la actividad que realizan con ellos.

Y le voy a poner otro ejemplo que también es significativo: los intérpretes de signos. Hay un colegio, sobre todo el colegio de Santa Gertrudis, que tiene además dos alumnos con deficiencias auditivas y que necesitan de un intérprete de signos. Es curioso, Sr. Conseller, pero resulta que cuando yo me he puesto en contacto con ellos para conocer un poco la situación me comentan que es que al personal, al personal digamos contratado como intérprete de signos, no se le equipara con el personal docente. Entonces se les equipara digamos como auxiliares. En esta situación los salarios que cobran estas personas son bastante más bajos que los salarios que se cobran como personal docente, lo cual significa que no les interesa mucha veces dejar su trabajo, que puede ser cualquier otro trabajo, para poder incorporarse a esta actividad que nosotros entendemos que es imprescindible, porque no se puede llevar a cabo una educación de integración si no se ponen los medios para ello. Y sucede que, claro, cuando van a buscar a las personas, que sabemos que además no hay muchas personas que tengan la capacidad o los conocimientos como intérpretes de signos, pues se encuentran con que, claro, cuando se les explica en qué consiste su trabajo y sobre todo el salario que van a cobrar, pues resulta que prefieren seguir con su actividad en cualquier otro aspecto que en esto.

Por lo tanto aquí lo que sí se tendría -entendemos nosotros- que hacer es intentar equiparar a todo el personal especializado con el personal docente para poder, digamos, de alguna manera incentivar o motivar el tema de que pueda ser para ellos una motivación a la hora de acceder a estos puestos de trabajo que son muy importantes.

Por lo tanto, Sr. Conseller, yo le he explicado una serie de situaciones que se han estado viviendo a lo largo del curso en varios colegios de la isla de Ibiza y nos gustaría que nos explicara cómo es posible que se produzcan estos retrasos a la hora de llevar a cabo la contratación del personal especializado, o cómo es posible que los auxiliares técnicos educativos en vez de contratarles -sabemos que los contratos suelen ser de 6 meses pero se pueden prorrogar durante más tiempo y tal-, en vez de llevar a cabo esa prórroga o de contratarles durante los 9 meses que dura el curso escolar pues se lleve a cabo esta parada, con lo que representa, insisto, no solamente para el funcionamiento del centro sino además para la relación con el alumnado que necesita de estas personas.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar té la paraula el conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Bueno, Sra. Diputada, usted ha planteado toda una suerte y un catálogo de situaciones,

variada cada una de ellas, distinta cada una ellas. Yo no puedo extenderme enormemente pero yo pensaba que hablaría esencialmente de la situación de los ATE. Yo hablaré algo de los ATE, un poco cuál es la situación, cuál es la explicación que yo veo y, bueno, tal vez recogiendo el espíritu de su pregunta, que yo comparto, que es efectivamente conseguir continuidad y conseguir que las personas más necesitadas, que son los alumnos que realmente son tributarios de mayor ayuda, tengan estos recursos durante todo el curso. Eso es una cosa que todos deseamos pero que hay que contextualizar en cada uno de los problemas distintos que usted ha planteado. Los ATE es una cuestión, los fisioterapeutas son otra y los auxiliares auditivos intérpretes de signos son otra situación distinta.

Entonces si me permite hacer estas mínimas tres categorías que usted planteaba yo le diría que, en primer lugar, todas estas contrataciones esencialmente se realizan a través de la Consejería de Interior, con lo cual no es que quiera quitarme la responsabilidad, quiero subrayar la dificultad que una enorme normativa que existe sobre regulación de puestos de trabajo, de adquisición de puestos de trabajo, hace difícil y complejo este proceso. Cuando queremos que los plazos sean breves pues no siempre podemos y no siempre esta inmediatez que todos deseamos es posible; primero, por trabas de la propia administración, de sus reglamentos y de sus normas, que hay cumplirlos porque si no se comete otra injusticia que es, bueno, pues, en fin, actuar de una forma irregular y en contra de las normas administrativas, cosa que no podemos hacer.

En este caso concreto de los ATE yo reconozco la necesidad creciente de tener este tipo de personas, y yo quiero decir que este tipo de profesionales en el contexto de las Islas Baleares ha tenido un crecimiento en los últimos años. El problema es que en esta categoría se dispone de tres bolsas de trabajadores, dos de ellas transferidas del Ministerio de Educación y Ciencia que todavía perviven como tales bolsas de trabajadores porque usted sabe que estos trabajadores solo precisan tener el graduado escolar, no precisan ningún tipo de especialización; por lo tanto se les pide el graduado escolar y después ahí coinciden con gent que tiene auxiliar de clínica..., bueno, es mucho más compleja la realidad, pero la exigencia normativa es ésta. Y después una bolsa más convocada el año 2000.

Hay otro problema, que es que el anterior convenio permitía contratar a una persona que previamente ya había trabajado para la administración de una forma más inmediata, lo cual permitía agilizar el procedimiento porque se tenía más gente a la que ofrecer directamente el contrato y no tener que ir al bolsín, sino poder recurrir a alguien que ya había trabajado. Esto, según leo yo, porque estas cosas naturalmente son muy de detalle, he tenido que averiguarlas para poder contestar adecuadamente a su pregunta, yo esto no lo sabía: por lo visto en el convenio vigente, que es de octubre de 2005, el convenio laboral, se entiende, existe una cláusula que no permite hacer este tipo de contrataciones directas a gente que ya hubiera servido, sino que hay que recurrir al bolsín existente.

Ahora nos encontramos con que se están agotando estas bolsas de trabajo, y con un segundo problema: que no tenemos demasiada gente dispuesta a aceptar este tipo de trabajos, es

decir, que tenemos incluso que acudir a la oferta genérica de gente con graduado escolar, y que no siempre acepta porque tienen otras ocupaciones preferentes o no quieren entrar en esta rueda. Esto plantea lo que usted decía, y es cierto, que desde que se produce una baja se produce hasta que se realiza el alta el transcurso de un mes, en muchos casos, y esto es delicado. Pero es que el problema no es sólo el procedimiento, insisto; el problema es que incluso se encuentra en determinadas épocas del año dificultad para encontrar mano de obra dispuesta a este tipo de contratación.

Bien, aquí yo tengo una anotación que dice que de cara al curso que viene se ha acordado con el comité de empresa de Educación negociar unas bases para convocar una nueva bolsa y tener una bolsa completamente nueva, y por lo visto acabada esta negociación se transmitió a la última reunión que hubo del comité intercentros que se celebró en abril la solicitud de la aprobación para realizar una convocatoria para crear una nueva bolsa de AT porque está agotada tanto las dos que venían del ministerio como la que en 2000 se había creado para evitar tener que hacer ofertas genéricas, que son las que alargan la tramitación de estos expedientes de contratación y poder contratar con más inmediatez. Por lo tanto estamos en este momento, según tengo anotado aquí, a la espera de la respuesta del comité intercentros para ver si se puede llegar a un acuerdo sobre la constitución de esta nueva bolsa global que propone la administración, que propone la conselleria para que puedan agilizarse estos trámites.

Después usted ha hablado de otro tipo de trabajadores, de los fisioterapeutas, y que van con su coche de un lado a otro y lo pinta como si fuera una cosa mala. Bueno, cobran el quilometraje y cobran las dietas por hacer estos movimientos, y además sería impensable tener mano sobre mano -nunca mejor dicho- a un fisioterapeuta pues la mitad del día porque no tiene realmente un trabajo que atender. El trabajo de esta gente es circular de un sitio a otro y atender a los alumnos que tienen estas necesidades físicas de atención, atenderles en el momento ordenado.

Bien, las substituciones también son complejas porque, efectivamente, como usted ha descrito no es sólo la Consejería de Educación que puede contratar directamente, sino que esto está sometido a una regulación de Hacienda y a una regulación de Interior, y por lo tanto, bueno, nos encontramos con que es un tipo de trabajo muy demandado en otro orden de la administración y del mundo privado y hay poca oferta de mano de obra, usted misma lo reconocía, primero por el tipo de trabajo, por esta movilidad, seguramente por el salario, por muchas cosas que a alguien que está ya teniendo un trabajo en un centro de tercera edad o en algún centro de rehabilitación, donde sea, realmente no le interesa dejar su trabajo para adquirir este nuevo trabajo; no es atractivo para esta persona, y no hay en el mercado seguramente la gente suficiente. Éste es un problema que hay que abordar y yo no sé muy bien... Yo recojo con mucho interés todas las sugerencias que aquí se dicen porque no son fáciles de resolver estos problemas. En este caso no es tanto un problema de falta de voluntad de la administración en cuanto que a veces no es posible resolverlo; hacer una convocatoria que quede desatendida es un problema con el que nos encontramos.

Después dice usted que además no participan del claustro de profesores. No son miembros del claustro; yo creo que también hay que entender, y no sé cómo se vería desde el propio claustro que estas personas formaran parte como miembros del claustro, no sé si entraríamos en una dinámica que tampoco sería positiva.

Respecto a las deficiencias auditivas y a los intérpretes de signos usted dice que no se les equipara al personal docente. No son personal docente, es decir, cumplen una función de apoyo a la docencia, en este caso, pero no son personal docente en sentido estricto. Coadyuvan y contribuyen al hecho de la docencia, pero a mi modo de ver no son personal docente. Yo ahora mismo, como usted me cogido un poco por sorpresa, yo no sé muy bien lo que cobran; usted ha hecho una referencia al salario y tal; yo no estoy en condiciones ahora, porque uno no lo puede saber todo, de saber exactamente... Yo estoy dispuesto a revisar todas estas cosas porque naturalmente..., pero revisarlas desde el contexto de que lo que no podemos hacer es equipararlos a otros especialistas que atienden diversas necesidades educativas especiales, que tiene una titulación específica, porque haremos un dominio; inmediatamente nos encontraremos que esas personas que tienen una titulación superior de apoyo a necesidades educativas especiales no querrán cobrar lo mismo, sino que querrán cobrar más y entraremos en una dinámica peligrosa.

Pero yo recojo su sugerencia, porque yo tengo interés en que efectivamente los niños con..., hay prácticamente 5.000 niños en las Islas Baleares con necesidades educativas especiales y son los que merecen nuestro mayor esfuerzo y por lo tanto hay que poner los medios. Lo que pasa es que es un terreno en el que no es fácil encontrar a las personas en un terreno en que se ha manejado muchas veces el voluntariado, el cursillo hecho no sé dónde, que esto, claro, cuando intentas casarlo con la administración, que es una cosa encorsetada, con unos reconocimientos de unas formaciones, de unos títulos, no siempre es fácil encajarlo. Esto quiero que se entienda y se contextualice en lo que es.

Pero yo recojo con mucho interés todo lo que usted me dice y con preocupación vamos a intentar ver si podemos mejorar en su conjunto estas situaciones.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la diputada per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Efectivamente, Sr. Conseller, cada vez hay más niños y niñas que requieren, digamos, de la atención de personal especializado, porque menos mal que hemos ido avanzando y lo que antes eran niños a lo mejor que permanecían en sus casas, ahora son niños que pueden recibir también y que deben recibir una educación en igualdad de condiciones que cualquier niño. Por lo tanto, entendemos que aquí hay una especie de desfase, un desfase que ha existido entre lo que es la incorporación de todos los niños con unos ATE especiales del mundo educativo y la falta, digamos, quizás de previsión, que puede ser un error de todos, yo no estoy aquí

achacándole la culpa a nadie, de no haber tenido en cuenta de que estas personas necesitan y requieren de unos cuidados y unas atenciones especiales.

Cuando hablamos de los ATE efectivamente los ATE son cada vez más imprescindibles en el mundo educativo y de hecho usted me ha reconocido que hay problemas con el bolsín de trabajo. ¿Por qué? Porque muchas veces no se les ha reconocido la importancia del trabajo que desempeñan y no se les ha tenido en consideración. Yo creo que en el mundo laboral, lo que es el reconocimiento y la motivación a la hora de hacer un trabajo es tan importante muchas veces como el salario que se cobra, y en el caso de los ATE no se les ha tenido en cuenta la labor que desempeñan, hasta que ocurre como por ejemplo lo que ocurrió en este centro, que cuando se encontraron con que había vieron que eran personas muy necesarias.

Por lo tanto, al día de hoy, además, hay un módulo, al menos en Eivissa, hay un módulo de Auxiliares Técnicos Educativos, con lo cual yo creo que ahí hay una bolsa de trabajo muy interesante; pero claro, si a estas personas se les dice, bueno, tu vas a trabajar por seis meses y luego no sabemos qué va a ocurrir, pues claro, muchas de ellas, vivimos en una sociedad donde el sector del turismo todos sabemos que es una fuente de trabajo relativamente fácil, pues claro, muchos de ellos prefieren, en un momento dado llega el mes de abril y dicen, pues, en vez de volver al trabajo pues me busco, digamos, un trabajo de verano que seguramente voy a ganar más dinero del que actualmente estoy ganando. Por lo tanto, yo creo que nuestra obligación, y ahí yo creo que nos comprometemos todos, nuestra obligación en este caso, como diputados, y ustedes como conselleria responsable del Gobierno, es buscar las soluciones para esto se pueda ir resolviendo.

Pues, ¿cómo? Pues seguramente, lo que yo comentaba antes, planteando que tienen que ser contratos de nueve meses, que les permitan como mínimo, nuevo o incluso doce, como puede ser, no un personal docente, no estoy hablando de que se les equiparen las condiciones de personal docente, pero sí que puedan llevar a cabo digamos un trabajo que les permita plantearse como una forma de vida a largo plazo, porque si no, Sr. Conseller, usted lo sabe perfectamente, la gente busca una estabilidad laboral y la estabilidad laboral en estos casos se tiene que ofrecer por parte, en este caso, de la Conselleria de Educación, que es la que requiere de estos servicios.

Lo mismo puede ocurrir con el caso de los intérpretes de signos, incluso con los logopedas, que también es un personal muy requerido y que cuesta muchísimo encontrarlo, porque además no hay muchas personas que opten por esta formación. Yo entiendo que no se puede quizás equiparar en las mismas condiciones que el personal docente, pero sí por lo menos darles algunas atribuciones más de las que al día de hoy puedan tener, en el sentido de reconocerles, digamos, su trabajo, y de alguna manera buscar fórmulas que, para esto usted y yo no las tengamos tanto, pero hay técnicos que puedan buscar las fórmulas para evitar que esto suceda; porque, en definitiva, Sr. Conseller, cuando hablamos de dar una enseñanza de calidad éstos son los principios que tienen que regir una enseñanza de calidad, no simplemente es el hecho de decir unas

infraestructuras mejor o peor, sino poder ofrecer una atención y un servicio de calidad. Y parte desde el principio de que todos los alumnos y alumnas tienen que estar igualdad de condiciones para recibirla.

Y hay en este caso, y además cuando tenemos un alumnado con unas necesidades especiales muy clara, pues está claro que es obligación de todos poner los medios que hagan falta para que la reciban, y que no nos encontremos en situaciones pues como la que yo le he comentado que suceden. O sea, cuando yo le decía lo del fisioterapeuta que va y se desplaza en su coche, yo le decía una realidad, yo no le estoy diciendo que sea bueno o malo, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí, Yo simplemente le digo que es una realidad y de lo que se trata aquí, Sr. Conseller, es que entre todos, y nuestra obligación, insisto, es buscar las soluciones para que esto se pueda resolver y sobre todo para que no se vuelva a repetir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo voldria subratllar que aquest govern ha fet un esforç d'integració a les aules molt important, concretament a l'illa d'Eivissa hi ha un creixement d'aules d'integració. És a dir, l'esforç d'integració i del personal que l'assisteix ha crescut. Jo crec que està bé això, altra cosa és que jo estigui preocupat perquè començaran a enviar-nos alumnes d'alta dependència, això ja és una altra qüestió molt més complicada. En aquests moments tenim prematriculats per a l'any que ve cinc alumnes d'alta dependència, enguany ja n'hem tenguets quatre, sempre parlem d'alumnes connectats a una màquina, amb drenatges permanents, és a dir, en situacions que és molt opinable que siguin tributaris de rebre una educació normalitzada o en termes de normalitat; és a dir que això cada vegada anirà a més.

Jo crec que, bé, doncs s'han de fer (...) d'integració per als alumnes que realment puguin tenir una integració, si no, doncs hi ha tot un seguit de recursos per a alumnes que no poden tenir aquesta integració, que poden tenir una dedicació especial pròpiament en centres d'educació especial, a Eivissa no, però a altres bandes sí.

El tema dels ATE és un tema que me preocupa i hem d'esperar aquesta resposta del Comitè Intercentres, si ens autoritzen a crear aquesta borsa, jo crec que això ens donaria garanties, i jo estic disposat a fer les passes que siguin necessàries perquè, com a mínim, siguin contractes de nou mesos. Jo de dotze mesos, a mi me pareix, és a dir, donar l'estatus als ATE que tenen els professors, amb un contracte

permanent, me costa, no ho sé, també ho podem parlar i ho podem negociar, però té uns costos elevats tot això i hem de ser conscients que no parlem de gent que tenguí una titulació específica o una gran titulació, parlem de gent que té el graduat escolar, és a dir, gent que, de qualque manera, pareix substituïble per altra gent, és a dir, no és el mateix prescindir d'un logopeda, com vostè diu, que és un especialista que costa molt a la societat i costa molt de temps aconseguir formar que un graduat escolar, que, en principi, n'hi ha molts. És a dir, clar donar-li unes condicions de fixesa, de permanència de tot l'any jo ho veig complicat.

Però bé, tot això crec que ho hem d'estudiar, jo recull el seu suggeriment i prenc molt bona nota i crec que evidentment hem de solucionar el tema. Jo crec que el dels ATE pot quedar més o menys resolt si efectivament s'autoritza de crear aquesta nova borsa d'ATE de la qual puguem anar xuclant a mesura que anem necessitant nova gent, per tant resoldríem bastant bé el problema; s'hauria de mirar el període de temps que poden estar contractats, jo no estic en condicions ara d'assegurar que sigui possible fins a nou mesos, perquè tenen un model de contractació que els vincula als sis mesos, però jo estic disposat a parlar-ho amb Interior, a veure si som capaços de trobar una fórmula, perquè jo som el principal interessat que estiguin nou mesos, com es pot suposar.

I respecte de totes les altres especialitzacions, doncs efectivament, cadascuna té un tractament distint, homogeneïtzar no crec que sigui la solució, però bé, haurem d'anar intentant donar resposta als especialistes que atenen aquests alumnes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

3) Pregunta RGE núm. 1561/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a disculpes a la comunitat educativa.

Per formular la pregunta RGE núm. 1561/06, relativa a disculpes a la comunitat educativa, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller per la seva presència aquí a contestar aquestes preguntes.

Bé, aquesta pregunta que li faig, li donaria l'oportunitat, si vostè vol, de presentar unes disculpes, que jo crec que són molt necessàries, davant l'alumnat i el professorat, o davant el conjunt de la comunitat educativa de l'illa d'Eivissa i especialment de dos instituts. Seria vostè el primer que ho fes, perquè el consell insular que va originar, en primer lloc, aquestes actuacions tan desagradables, no ho ha fet, no ho ha volgut fer. Bé, parlem de la reacció davant el fet que un grup d'estudiants van a la porta del consell a manifestar-se en protesta per una de les actuacions relacionades amb les obres de la l'autovia de l'aeroport i davant d'aquesta proposta se surt des del consell insular, des del seu portaveu demanant que

s'actuï contra els alumnes que es manifestaren, que es depurin responsabilitats entre l'alumnat i el professorat i s'acusa determinats professors d'haver manipulat els estudiants.

La conselleria va fer una reacció d'una rapidesa sorprenent, sobretot si comparem amb altres actuacions, l'endemà d'aquesta petició es desplaça a Eivissa el cap de la Inspecció Educativa i va començar una sèrie d'actuacions que nosaltres trobam fora de lloc, una sèrie d'actuacions que creim coactives de cara als alumnes, que se'ls feia interrogatoris sense presència de tutors, en solitari, traient-los de les classes, també contra el professorat.

Aquest fet va aconseguir una unanimitat en el seu rebuig, tant per part dels estudiants, el col·lectiu d'estudiants, claustres de professors, Federació d'Associacions de Pares, Associació de Directores, o sigui tota la comunitat educativa va protestar per aquestes actuacions. I juntament amb això, en vistes que s'anava desinflant tot aquest globus, es fan declaracions del tipus que Educació el que ha de fer és prohibir als alumnes que puguin sortir dels instituts, al final el problema és que sortiren dels instituts, d'aquesta espècie, jo ja no sé si he de dir de lloc tancat, de camp de concentració o de bombolla que els aïlli del món exterior, que no tinguin contacte si es vol així, curiosament selectiu, perquè si surten per manifestar-se és molt dolent, si surten també sense permís per anar a un acte, com és la visita de l'hereu de la Casa dels Borbons, allò ja val, està molt bé, està molt bé que surtin fora, al carrer en hores de classe.

Bé, després de tot això, ah, per cert, sí, una altra cosa, que jo crec que no és atribuïble a vostè, però tampoc no ha reaccionat, les denúncies falses. Pareix, s'envia als tres mitjans de comunicació escrits que hi ha a Eivissa una carta d'un suposat pare d'alumne d'un institut, hi va haver un sol mitjà de comunicació que va reaccionar a temps, va fer comprovacions i es va negar a publicar aquesta carta perquè la persona que signava no existia entre els pares d'alumnes d'aquests instituts. Però també s'ha donat peu, s'ha dit, hi ha quatre pares més que han fet un escrit de protesta que es treu en premsa, que existeix i que mai no s'ha donat a conèixer, que és anònim, tenim sol·licitat si existeix aquest. Però bé, denúncies anònimes, però van generant, sí els pares, no n'hi ha hagut cap que donàs la cara, però els pares protesten per tot això, la manipulació. Al final conclou l'expedient i a pesar que no ho deu tenir, l'hem demanat per escrit, però no el tenim, l'ha demanat la FAPA, si no se li ha passat darrerament no el tenen tampoc, bé, conclou l'expedient com havia de concloure, que no hi ha causa; que no s'ha pogut constatar ni cap manipulació del professorat, ni cap actitud estranya, ni res de res, únicament es constata, cosa que no feia falta molta investigació perquè mai no ho va negar, que hi ha un professor que no va anar a classe aquell dia o a determinades hores i que no va intentar justificar-ho a cap moment. I tot aquest expedient per a això.

I bé, tot aquest desprestigi que s'ha fet, bàsicament cap al professorat, perquè l'alumnat se l'acusava de sortir de classe i de deixar-se manipular, però si es deixa manipular és que hi ha algú que manipula, tota aquesta difamació cap al professorat, perquè al final acabi en res i ningú demani disculpes, i els problemes del professorat, ara se n'han vist alguns amb les preguntes de la diputada Abascal, després en veurem alguns

més, són bastant importants, problemes que de vegades es fa difícil mantenir la motivació. Clar, que des de la conselleria s'emparin aquestes campanyes de desprestigi cap a un sector del professorat, cap a un sector que al final és suportat absolutament per al conjunt, perquè el conjunt es va indignar per aquestes actuacions, crec que, ja dic, que això surti de la seva conselleria és molt greu i que mereixerien, a part de tancar aquest expedient constatant que no havia passat res d'anormal, doncs demanar disculpes a aquest professorat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Contesta l'Hble. Conseller per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, venc amb molt de gust a aquesta comissió a parlar d'aquest tema i de tots els temes que vostès vulguin, encara que aquest és un tema recurrent, jo tenc la sensació, però per ventura és un *dejà vu*, no va més enllà, de ja haver parlat d'aquesta qüestió en aquesta mateixa comissió i haver explicat algunes coses.

En primer lloc, jo no he difamat ningú, jo no he desprestigiat ningú, la conselleria no ha fet cap acció adreçada a què ningú es pogués sentir desprestigiat ni ofès, simplement la conselleria, atenent una denúncia d'una institució, la més important institució d'Eivissa i Formentera, doncs ha posat en marxa unes activitats inspectores que no han pogut demostrar que passassin coses, la qual cosa no vol dir que no hagin passat, simplement no s'ha pogut demostrar. Bé, doncs així queda, no passa res.

A la justícia anglosaxona hi ha un tipus de sentència, que no és ni culpable ni innocent, és no culpable, que és una altra cosa ben distinta, que no significa innocent; no culpable significa: no hem pogut demostrar la culpabilitat, no tenim elements de justícia suficient per demostrar la culpabilitat de ningú. Bé, per tant, això és la situació en la qual ens trobam, hi ha hagut una denúncia i de les indagacions que ha fet la Inspecció, que es posar tres capes de guants blancs per fer aquesta activitat, com es pot suposar, perquè de tot menys ximplés som en aquesta casa, de tot menys ximplés; la Inspecció i l'activitat inspectora es va posar els guants blancs fins als colzes i ningú no pot dir que va ser menyspreat ni faltat al seu respecte ni faltat a la seva dignitat, ni que els alumnes, com ha dit vostè ara fa un moment, siguin tractats com si fos un camp de concentració un institut. Aquesta és la realitat de les qüestions.

Jo ja li vaig dir un dia, me pareix que en el plenari, comprenc que vostès pretenen que hi hagi una mobilització permanent, això jo fins i tot ho puc respectar, miri el que li dic, fins i tot ho puc respectar, però a canvi d'una cosa: que vostè respecti que la meua principal obligació és, primer, que les aules estiguin obertes i que els alumnes siguin a les aules; si vostè me respecta aquestes dues responsabilitats que jo tenc com a prioritàries per damunt de res, doncs jo també li accept que vostè vulgui que la gent protesti. Jo a cap moment la

conselleria ha dit, ni haurà sentit a cap portaveu de la conselleria que hagi dit que s'ha produït una manipulació, que s'ha produït cap tipus de violència, simplement hi ha hagut una denúncia, s'ha anat a investigar aquests fets i no han quedat demostrats. Com que no han quedat demostrats, a un Estat com el nostre la presumpció d'innocència és la que funciona envoltant de totes qüestions, doncs no s'ha obert cap expedient i no hi ha hagut cap tipus de sanció, la qual cosa no té res a veure amb el que siguin les conviccions personals que cadascú pugui tenir, que naturalment es mouen dins l'àmbit privat i particular.

Jo tenc la meua pròpia opinió d'aquesta qüestió, jo tenc la meua pròpia opinió d'algunes coses que s'han pogut dir. Jo he estat injuriat, per cert, escolti, jo he estat injuriat i ningú no m'ha demanat disculpes, jo he estat injuriat, perquè jo vaig anar al Consell d'Eivissa un dia i em varen dir de tot i me varen fer tot tipus de gestos que el Sr. President no me permetria reproduir; és a dir, per tant, jo he estat injuriat i he estat ofès. Bé, i també hem de saber relativitzar les coses i saber contextualitzar els problemes, a mi no se'm va ocórrer anar al Jutjat de Guàrdia i posar una denúncia a totes les persones que eren allà, i no precisament alumnes, que proferien crits, insults i gesticulacions com a molt exasperades i tal, fruit d'una situació d'una gran tensió nerviosa. Jo vaig mantenir una actitud d'indulgència cap a aquestes persones, perquè me pareixia el correcte, perquè me pareix que quan una persona és fora de si i actua d'aquesta manera enmig del carrer, doncs un ha de comprendre que aquesta persona en aquests moments està dominada per un excés de passió, o bé, per una actitud que és difícil, per a mi, difícil, per a mi, que no insult o procur no insultar mai ningú, me sorprèn molt aquest tipus d'actituds.

Però bé, això ens duria massa enfora. La pregunta és si he demanat disculpes i la resposta és: no tenc la convicció que hagi de demanar disculpes, perquè no tenc la convicció que hagi fet res que sigui ofensiu, que sigui humiliant, que sigui molest, ni per als ensenyants, ni per als alumnes, ni per a ningú. I me cregui que si tengués aquesta sensació, com he fet altres vegades, demanaria disculpes, perquè no m'importa, és una, en definitiva no deixa de ser de bona criança, quan un comet un error, quan un s'equivoca, doncs demanar disculpes, i a mi no m'importaria demanar-ne. Simplement, no crec que haguem fet res mal fet.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula el diputat per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, crec que vostè ha perdut una magnífica oportunitat, encara té la possibilitat de resoldre això. He de dir una cosa estimo, hi ha hagut qui s'ha disculpat, ara bé, lògicament ho ha fet en privat, discretament, perquè no fos que hi hagués represàlies, que el personal de la Inspecció Educativa ha demanat disculpes en privat a professors que s'havien sotmès a això. Me consta, Sr. Conseller, em consta que això és així.

Però bé, vostè ho acaba d'arreglar, perquè a més me diu que no s'ha demostrat que siguin innocents, no s'ha demostrat, o sigui, vostè, diu si no s'ha demostrat que siguin innocents és possible que siguin culpables; vostè tira aquesta, segueix aquesta ombra de dubte. I miri, el que deia, crec, el que deia, crec, l'expedient, dic crec perquè vostè no me l'envia, i aprofit per reclamar-li ara de paraula, però m'imagín que els mitjans de comunicació degueren tenir accés a ell o a part perquè en diversos mitjans sortia igual; no hi ha evidències, i miri que era fàcil, si això hagués passat en evidència, no hi ha evidències que els alumnes actuassin amb cap instrucció, ni que a la classe s'hagués abordat el tema, ni que haguessin existit ordres o xerrades fora del que és habitual entre professors i alumnes, això diu el propi informe o diu el cap de la Inspecció.

I clar, vostè no ha fet la campanya, però si vostè es posa a les ordres del consell insular, que n'ha dit de tot, immediatament l'endemà munta un operatiu que no es munta així, i al cap de molt de temps surt amb lletra petiteta i d'amagat, que pareix ser, mirau, és que pareix ser que no havien fet res, però mentrestant aquesta campanya i mentrestant des d'instàncies oficials, des d'instàncies de partit, del seu, i des d'instàncies de mitjans de comunicació que han donat publicitat una i una altra vegada a cartes de pares inexistents. I vostè encara diu que això no vol dir que no hagi passat, que vostè no ha fet cap acció; home, jo sí que crec que ha fet una acció, una acció important, secundar, vostè, secundar, no ha sortit de vostè, però la campanya de difamació vostè la secundada i no ha fet res per tallar i per restablir l'honor d'aquests empleats seus, d'alguna manera, d'aquests funcionaris que estan a les ordres de vostè com a conseller -no, quan vol li pareix be-, bé, funcionaris que depenen de la seva conselleria i que vostè ha contribuït a danyar el seu honor i la seva credibilitat.

Si els alumnes han d'anar a les aules, jo en principi crec que els alumnes han d'anar a les aules, però segurament que un dia en surtin alguns no és el major drama i si és el major drama que un dia en surtin ho serà sempre, no només el dia que no ens agrada això.

I home, no me confongui, diu, i vostè també ha estat injuriat, he entès jo, per algú que es manifestava de manera poc respectuosa, però és que no és això el tema. Miri, jo li faig una altra comparació, Sr. Fiol, i si qui l'enjuriàs a vostè greument fos el Sr. Matas? Ja no li pareixeria el mateix, tal vegada diria: idè, si no me volen jo no he de ser aquí a aquest govern; però clar, si les injúries surten o s'emparen des de la conselleria cap al professorat i se'ls acusa de manipuladors i no sé quantes coses i es munten operatius contra ells, de veritat, encara té una oportunitat de demanar disculpes.

I per favor, no me torni a dir que no s'ha demostrat que són innocents, perquè dir que no s'ha demostrat que són innocents vol dir que són culpables, però no els hem pogut enxampar, me pareix molt seriós per la seva part.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula el conseller, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, jo no voldria allargar-me, Sr. President, perquè crec que donam voltes a un tema que ja ha sortit molt i ha estat molt parlat. Naturalment que és ver que no és el mateix que a mi m'insultin i me diguin de tot, forma part de les meves responsabilitats acceptar-ho i no m'importa, és a dir, no té cap rellevància, per això del conseller se li espera un plus de responsabilitat respecte de les altres persones, era un simple comentari que feia. Perquè vostè, per subratllar un aspecte d'aquestes mobilitzacions, que no són tan pacífiques ni tan amables, i m'interessava dir-ho.

Segona qüestió. Nosaltres no hem res més que atendre una denúncia, com tantes altres que rebem i com tantes vegades que posam en marxa la Inspecció Educativa amb caràcter urgent per a molts altres temes, per tant això no ha de sorprendre ningú, i això de la pròpia lectura de l'expedient, que jo n'hi donaré una còpia, aquest expedient no és secret. Jo no sé si vostè ho ha demanat pel tràmit reglamentari i, si no, li farem arribar demà de matí mateix, no té cap secret de cap tipus. I a més, és un expedient que m'agradaria que es publicàs perquè diu molt de l'escrupolositat i de la prudència dels inspectors que varen anar a aquest institut a aclarir aquesta qüestió, per tant, per a mi que es publiqui, fantàstic, l'expedient no és secret.

Jo he fet una comparança que a vostè no li ha agradat, amb un sistema jurídic distint al nostre. Bé, doncs, jo només ho he deixat caure, vostè veig que tot d'una s'ha sentit al·ludit; miri, jo he dit que hi ha altres sistemes jurídics que a mi m'agraden més que el nostre que fan un judici de culpabilitat i d'innocència, que no és el mateix que el que tenim aquí. He dit això i que m'agradaria que a segons quins casos això fos aplicable i vostè ho ha pres per la tremenda. Bé, i llavors no m'atribueixi a mi que les notícies surtin amb lletres grosses o petites, això sí que, per desgràcia, no ho puc dominar, ja m'agradaria a mi que demà de matí sortís que l'escolarització a les Illes Balears ha millorat, com ho hem anunciat avui de matí, i sortís en portada en lletres grosses. No anirà així, per desgràcia, i no ha de ser així, perquè nosaltres no tenim la facultat, ni l'hem de tenir, de dir com s'han de publicar les coses, però vostè no s'enfadi si llavors resulta que les notícies, per una vegada que va en contra de nosaltres, surten amb lletres petites a cap de cantó, escolti, doncs mala sort. Altres vegades ens posen a la portada a parir, si el president me permet l'expressió, i no la tornaré emprar. Per tant, això, no es fiqui en aquest tema.

En fi, jo no he organitzat cap campanya de difamació, no he participat a cap campanya de difamació contra ningú, sent un gran respecte per tots els ensenyants de les Illes Balears, encara que molts d'aquests tinguin una actitud hostil i es manifestin reiteradament davant les activitats i l'opinió de la conselleria, jo això ho respect i me pareix molt bé, no tenc res a dir. Però de la mateixa manera que no tenc res a dir, agrairia que no se m'atribueixin, ni a mi ni al departament d'inspecció ni a ningú, una actitud de prejudici que no s'ha produït en realitat. I en fi,

tots sabem les moltes coses que passen a les escoles i als instituts i les moltes coses que es diuen.

Per acabar, recordaré aquí, com vaig recordar l'altre dia me pareix, doncs que també d'una forma innocent, quan el Sr. Álvarez Cascos era ministre, que tenia el tema de transports, tots els nins d'Eivissa enviaven avionets de paper d'una forma casual, inesperada i coincident a través del temps, no és ver? Ara el problema és el mateix o més gran, però els nins d'Eivissa no fan avionets de paper per enviar-los al Govern de Madrid. És a dir que aquestes coses jo puc acceptar que són casualitat, m'agraden les casualitats que repleguen 10.000 persones al mateix temps.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

4) Pregunta RGE núm. 1562/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a expedients a l'Institut Algarb.

Per formular la pregunta RGE núm. 1562/06, relativa a expedients a l'Institut Algarb, té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Ramon, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta pregunta la formul d'una manera una mica irònica, si volen, però és una realitat. Afecta l'Institut Algarb, que ja a la pregunta que feia la diputada que m'ha precedit, ja s'ha vist que té més d'un problema, més d'una deficiència, i bé, llegint un titular de premsa -per cert, titular de premsa, no és que sortís en petit una notícia que era a favor de vostès, no, el problema és que sortia molt en petit una notícia que podia mínimament restablir l'honor del professorat, aquest és el tema-, bé, però bé, diu: "*Numerosos alumnos y profesores del Instituto Algarb de Sant Jordi llegaron ayer tarde a clase, debido a que se encontraron la carretera cerrada al tráfico. Los que acudieron al lugar en coche tuvieron que buscar una vía alternativa que no es muy conocida, según informó el director...*". Si l'obsessió de la conselleria és que els professors i alumnes estiguin tot l'horari escolar dins el seu centre, supòs que en aquest cas també hi haurà obert un expedient per aclarir quins varen ser els motius de què arribessin tard, supòs que per també decretar les oportunes sancions als responsables de què professors i alumnes, una part important, arribessin tard un dia determinat a l'Institut s'Algarb.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Contesta l'Hble. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, President. També intentaré breument en la línia de l'ironia que supòs que pretenia el Sr. Diputat. Els alumnes i els

professors varen arribar tard per una actuació de la Guàrdia Civil, no de la Conselleria d'Educació. I com el propi director del centre s'ha encarregat d'enviar-ho per escrit a tothom, que ha estat la Guàrdia Civil. Bé, donades les bones relacions que alguns dels membres d'aquesta casa tenen amb el director general de la Guàrdia Civil, jo els convit què li escriguin una carta, o li telefonin i la Guàrdia Civil doni explicacions davant la direcció de l'institut.

Naturalment crec que aquest tema no se pot plantejar d'altra manera. Hi va haver els problemes que hi va haver, sobre els quals no hi tornaré, la Guàrdia Civil havia tallat el trànsit, pareix ser, segons se desprèn del propi escrit que el director del centre va enviar *urbi et orbe* i en tot lloc la Inspecció educativa no ha tengut cap denuncia per part de ningú sobre aquest particular. Per tant, no hi ha cas, per entendre-nos. Jo no sé què vol que li digui més.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica té la paraula el diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, deixarem una mica el to irònic i evidentment prenem la seva consideració, de la seva opinió de què ens hauríem de posar en contacte amb el nou director de la Guàrdia Civil, però bé, encara no ho era director de la Guàrdia Civil.

Miri, en tot cas l'actuació de la Guàrdia Civil va ser secundària a la decisió de la Conselleria d'Obres Públiques, de l'empresa constructora de l'autovia de l'aeroport de tallar, anunciar prèviament la carretera de l'aeroport i els accessos a l'Institut Algarb. A més d'això, hi va haver presència de Guàrdia Civil, però el cert és que fins després de què s'hagués produït aquest tall de la carretera de l'aeroport, utilitzada per bona part dels alumnes que van a l'Institut Algarb, no s'havien establert vies alternatives, no hi havia cap projecte. Les obres, el tall de la carretera es va anunciar, no per part de la Guàrdia Civil, per part de la Conselleria d'Obres Públiques del Govern balear i per part del consell insular es va anunciar, si no record malament, dos dies abans en els diaris, m'imagin que la Conselleria d'Educació en tendria coneixement i no s'havia negociat cap manera d'accedir a aquest institut.

Reaccionen malament i proposen a l'empresa constructora un traçat alternatiu que és rebutjat per la direcció del centre, pels pares i han de buscar altres fórmules i han estat passant..., no és que ara estigui solucionat de bones maneres, els alumnes han hagut de passar camp a través per poder anar a aquest institut. I això per total i absoluta falta de previsió, bé per la Conselleria d'Educació, per la Conselleria d'Obres Públiques, per les dues conjuntament. El cert és que alumnes i professors es trobaren que no podien accedir, es trobaren un dia, s'hi han trobat un altre, un altre..., lògicament ara ja saben que han de sortir més prest. I no tenien previst cap traçat alternatiu. Ja dic, una part de l'alumnat havia d'anar camp a través i salvant les sèquies que havien fet les constructores i amb dificultats molt importants per poder-hi accedir.

I me cregui, alguna informació tenc, perquè com que jo som de la *kale borroka* i solia estar per allà i ho vaig veure. Vull dir que vaig veure com travessaven, a part d'allò que surt en els diaris en aquest cas, *kale borroka*, lògicament amb totes les cometes del món, això és un dels simpàtics qualificatius simpàtics que ens han dedicat a alguns. Aquests ulls han vist amb quines condicions passaven els alumnes, una part dels alumnes. I també he llegit les informacions que han sortit publicades en els mitjans de comunicació, les declaracions del director del centre, l'associació de pares, de la negativa a acceptar presumptes traçats alternatius que no eren vàlids i anar improvisant sobre la marxa perquè sabent en l'obra programada que es tallava l'accés, no s'havia previst un accés alternatiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, President. A mi me sap greu haver de dir que ignoro tots els detalls de la manera que ho explica, d'una forma tan descriptiva, fins i tot podria fer un croquis el Sr. Diputat, que efectivament, se veu que està present a les operacions i maniobres endavant i endarrera d'aquesta qüestió i me mereix tots els respectes. És una definició, no m'interpreti malament, estic segur que se sent molt honorat a més de participar-hi. Per tant, supòs que no se molestarà.

Per tant, jo els detall de totes aquestes qüestions no els sé. Jo només sé que l'actitud de la Conselleria d'Educació ha estat sempre de trobar solucions, cercant la finalitat de què els alumnes poguessin arribar als centres i poguessin anar a les aules. Que en alguns moments això no ha estat possible, no ho puc negar com és evident i ho lament. Nosaltres insistesc, el nostre principal objectiu és que les classes se donin i que els alumnes i professors arribin als centres. Que en un moment determinat no ha pogut ser, ho lament moltíssim i com se demostrarà a les preguntes posteriors, nosaltres hem tengut una actitud productiva a contribuir perquè els alumnes poguessin acudir als centres, forçant solucions i modificant alguns aspectes per evitar conflictes i tensions. Per tant, la nostra actitud ha estat sempre constructiva, crec, dins tota aquesta qüestió.

Com que hi ha altres preguntes sobre aquest mateix particular, encara que siguin altres centres, però xerram de les mateixes obres o similars, ja entraria en més de tall. Demanaria també la benevolència del President si me permet suspendre per dos minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Suspendríem per dos minuts.

Reprenem la sessió.

5) Pregunta RGE núm. 1563/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions al col·legi públic Sant Jordi.

Per formular la pregunta RGE núm. 1563/06, relativa a actuacions al col·legi públic Sant Jordi té la paraula el Sr. Miquel Ramon per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Lligant-ho amb les preguntes anteriors i les respostes, si no hi ha inconvenient, hi ha els problemes que ha tengut el col·legi públic de Sant Jordi, situat dins el poble d'aquest nom a Eivissa i en la carretera actual de l'aeroport d'Eivissa.

Bé, les obres de l'autovia de l'aeroport li han generat molèsties, jo crec que molt considerables, molt importants, tan importants que han fet que l'associació de pares i mares tallessin la carretera en algun moment per exigir que els camions no seguissin passant per allà i omplint de pols i fang la carretera i la pròpia escola que està just al costat de la carretera. L'associació ha hagut de tallar el trànsit, han hagut de mobilitzar-se, escoltant les reiterades acusacions de manipulació que solen fer davant tota persona que protesti, per aconseguir que no s'instal·lés una planta asfàltica a uns 200 metres de l'escola.

Bé, han aconseguit aquests dos objectius, però a la pregunta anterior acabàvem Sr. Conseller, que la seva actitud ha estat positiva sempre cercant solucions. Bé, en el cas anterior crec que les solucions les varen haver d'exigir la comunitat educativa a l'empresa constructora que els trobés alternatives. Jo desconec gestions de la seva conselleria, al contrari que la pregunta que vendrà a continuació, jo si n'hi ha les vull reconèixer. Però desconec que en el cas de l'Institut Algar hi hagués hagut cap actuació, evidentment de previsió cap ni una.

Però bé, deixem aquell, ja n'hem parlat. En el cas de Sant Jordi hi ha hagut durant setmanes una mobilització popular per aconseguir que es pogués a anar a escola en condicions, amb unes mínimes condicions. No que haguessin de tenir totes les finestres tancades per la pols, seria tan greu la cosa que el consell insular hi va enviar els bombers a la carretera per resoldre el tema, no el varen resoldre lògicament, perquè no era la seva feina, però hi varen enviar els bombers i perquè la planta asfàltica es retirés al final, davant la pressió i entenc jo, davant l'evidència de l'absoluta il·legalitat de la planta asfàltica, aquesta s'ha desmantellat, s'estava començant a instal·lar i s'ha desmantellat i s'ha tret d'allà.

Això ha estat per la mobilització popular de pares, mares i veïns de Sant Jordi. Jo no conec i m'hauria agradat veure, una sola actuació de la conselleria, unes gestions, una reclamació, una exigència que no es permetés la planta asfàltica, que es fessin indicacions cap a la conselleria que no permetés que els camins, sense lona, circulessin per allà. No en conec cap ni una. Això m'agradaria Sr. Conseller, que en comptes d'obrir expedient amb la celeritat que els obri vostè quan li ho demanen els seus, hagués actuat en favor d'aquesta comunitat

educativa, d'aquest centre escolar en concret que ha patit una situació molt complicada. I no és que ara en aquests moments sigui bona, però han aconseguit evitar una amenaça imminent que hi havia i la part més vistosa dels efectes del pas continuat de camions carregats de terra a la caixa i carregats també a les rodes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, President. Sr. Diputat, nosaltres hem realitzat gestions dins la dinàmica d'allò que és l'acció de Govern, jo no li puc explicar els detalls, però sí que li puc dir que nosaltres vàrem manifestar la nostra opinió a la Conselleria d'Obres Públiques respecte la problemàtica de la instal·lació de la planta asfàltica per exemple i amb la claredat conceptual que permetés contribuir a una reflexió que jo crec que va donar peu a què s'eliminés, sens dubte també per les queixes, naturalment jo no vull menys valorar les queixes dels pares i mares i dels professors, per suposat.

Però no vull que pensi que la nostra actitud és displicent i de no preocupar-nos per les coses i que féssim com si no ho veiéssim. Naturalment que veim el que passa, som sensibles a les coses que succeeixen i actuam en conseqüència. I en aquest cas sense voler adquirir cap tipus de protagonisme, que ni vull, ni necessit, ni m'interessa, però naturalment la posició de la conselleria va ser clara des del primer minut sobre aquesta qüestió, el primer minut que vàrem tenir coneixement s'entén.

El mateix dic respecte la recerca i l'establiment d'algunes vies alternatives, que evidentment s'han produït i s'han produït, jo crec que de comú acord entre totes les parts i també amb la participació de la Conselleria d'Educació, a nivell d'opinió i a nivell de presència. Per tant, jo estic molt content de l'actitud que ha mantengut la delegada d'Educació a l'illa d'Eivissa i Formentera. Crec que ha estat una actitud de molta atenció a allò que estava passant, suportar molta pressió i jo crec que molt correctament ha estat, com veurem també a una altra pregunta posterior. Pendent d'allò que estava succeint i contribuint a la definició de solucions dins un context de dificultat, perquè naturalment les obres grans generen sempre, inevitablement, això ho saben a Eivissa, ho saben a Mallorca i ho saben per tot.

Quan se fan obres grans això genera algun tipus de molèsties i no sempre és fàcil... Jo he vist construir un pàrking subterrani enmig de dos instituts aquí a Palma, allà on se coneix com a plaça del Tub i naturalment hi ha dificultats. L'any passat vàrem tenir aquí el tema de la construcció del metro en el pas de la zona de Santa Isabel i tot això està envoltat de complicacions i de dificultats, com hi està el tema de Sant Jordi, o el tema de Sant Rafel, o qualsevol altre tema que vostè avui tregui aquí. Jo el que vull dir és que l'actitud de la Conselleria d'Educació ha estat sempre pro-activa perquè se trobessin solucions que fessin compatible una acció que el Govern creu que és bona i necessària com és la construcció

d'aquests equipaments i aquests recursos i el fet educatiu que naturalment és imprescindible que se vengui produït.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo l'hauré de creure, vostè haurà fet gestions perquè en cas contrari no ho diria aquí, supòs que vostè no vendria aquí a inventar-se gestions, no m'ho puc creure. Ara bé, li diria que l'absoluta discreció que va tenir en aquestes gestions que no han sortit mai publicades enlloc la tengués en altres casos i no en aquest, degueren ser d'una discreció absoluta. Jo port aquí un feix de retalls de premsa, veig les protestes que fan veïns, pares i mares, una i una altra vegada. Veig les denúncies que es fan des de diferents col·lectius, veig declaracions dient que una planta asfàltica al costat d'una escola no és cap problema. I al final la pressió popular aconsegueix que la planta asfàltica no es col·loqui, que els camions no passin per allà, o diguin la lona i que no hi hagi la mateixa agressivitat.

Jo sé que una obra és molesta i una obra necessària i extrema com aquesta és encara més molesta. Però jo crec que el responsable de la comunitat educativa hauria de vigilar perquè minimitzessin els efectes que aquesta obra..., com es podrien minimitzar i s'han fet, però no s'han fet per gestions seves, com a mínim no s'ha fet per gestions seves que s'hagi conegut per ningú. I miri que les accions seves se solen publicitar, que tothom va saber que davant la (...) del consell vostè enviava el cap de la Inspecció i que ho investigaria tot i que obria expedient i tot això. En aquest cas de veres, port aquí un munt de retalls de premsa, la gent que fa gestions... Miri Sr. Fiol, ho sent molt, no el veig a vostè, ni a la seva delegada insular que sí que va tenir una actuació 2 mesos tard, però va tenir una actuació en l'altre cas que veurem després.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, President. Sr. Diputat, jo no m'he atribuït el fet de què se retirés la planta asfàltica perquè jo ho digués, vostè ho entès així, però jo això no ho he dit. Jo he dit que des del primer moment vaig fer saber quina era la posició a qui ho havia de fer saber, respecte aquesta qüestió. Vostè m'atribueix unes coses increïbles. Jo no tenc el més mínim interès en sortir en els mitjans de comunicació, ni quan va bé ni quan va malament, el meu interès és no sortir, encara que no s'ho cregui.

Li diré més, estic segur que me paguen no només pel que passa sinó també pel que no passa. I que gran part del temps que dedic a la meua feina és de gestions que exigeixen discreció, prudència i no precisament una gran divulgació. Per tant, no voldria desanimar, però el 95% de coses que faig cada dia no són notícia, per ventura ho serien, això és una altra qüestió, però no ho són, ni ho han de ser. Per tant, compregui que dins l'acció d'un Govern que té interessos molt variats, naturalment se produeix una comunicació permanent i una relació permanent i s'opina i se manifesta un de la manera que s'ha de manifestar. Jo des d'aquest punt de vista he mantingut una actitud sempre clara i molt rotunda. Altra cosa és que jo hagi anat a pregonar i a fer una roda de premsa per explicar determinades coses. Jo crec que he actuat amb la discreció que és d'esperar en una responsabilitat com aquesta.

Clar, vostè vol comparar unes coses amb les altres i tal. Bé, està en el seu dret a fer el que vulgui, jo no l'he de corregir, vostè té la condició de diputat que li permet mesclar ous amb caragols, com deim aquí, no sé si a Eivissa diuen això. I li permet comparar una cosa amb l'altra. Jo vull dir que l'actitud de la conselleria ha estat sempre adreçada, amb més fortuna o amb menys fortuna, no ho sé, però ha estat sempre adreçada a fer possible que el fet escolar se produís en termes de dignitat i en termes de suficiència. Que algun dia això no s'ha produït, com l'exemple anterior que ens posava, no li ho neg, és possible. Que en un moment determinat a Sant Jordi hi hagués unes condicions que no eren les adequades, tampoc li ho neg. I si vol dir i pregonar que tot això s'ha produït gràcies a la pressió popular, també li ho accept. Naturalment la pressió popular té un pes molt gran dins les decisions de tothom, jo no ho negaré en aquests moments. Però no crec que això sigui el més essencial.

Crec que el més essencial en aquests moments és si hi havia alguns inconvenients s'han anat corregint, tal vegada lentament, tal vegada no de la forma immediata que un podria pretendre, però jo crec que s'han anat fent accions dirigides a fer possible la comptabilitat d'unes obres que nosaltres consideram que són necessàries i precises per al bon servei i per a la bona circulació del trànsit a l'illa d'Eivissa. I vostè, amb tot el dret del món, considera que són innecessaris, bé, no estam d'acord amb això, però estam d'acord i crec que tots ens intentam dirigir que això sigui compatible amb l'escolarització i que l'ensenyament a les aules sigui d'una forma raonable.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

6) Pregunta RGE núm. 1564/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions al col·legi públic Sant Rafel.

Per formular la pregunta RGE núm. 1564/06, relativa a actuacions del Col·legi Públic Sant Rafel té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Ramon per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Miri, quan hi ha actuacions de la seva conselleria, que no siguin "secretetes", jo crec que la gent les reconeix i jo en tot cas les vull reconèixer aquí. Ja dic, tardaren una mica, però les vull reconèixer. Però de veritat jo li recomanaria que quan hi ha un conflicte que té en els pares d'alumnes, en els propis alumnes amb una preocupació tan evident, com que es plantegin un cap de setmana que dilluns no durem els al·lots a l'escola hi hagi aquest acord, que les seves gestions, si és que existeixen, no siguin tan secretetes i que puguin saber que tenen el suport, si és que existeix, del seu conseller, del conseller d'Educació.

Bé, hi ha altres escoles que pateixen els efectes de les macro-carreteres, autovies, o autopistes, com li vulguin dir. L'escola de Sant Rafel, el túnel que s'està fent de quasi quilòmetre i mig, també conegut com a túnel de les discoteques, tan llarg com innecessari, es fa arran de la pròpia escola. I quan es varen començar allà les obres, a primers dies de març, tot ple d'alumnes, amb unes molèsties realment insuportables i una situació de tremolor de la pròpia escola que està arran d'això.

Com en l'altre cas, els pares es planten i diuen que els alumnes no aniran a escola. Al final, acord entre consell insular i Conselleria d'Obres Públiques per paraitzar uns dies les obres del túnel. Tampoc es fiaven de la seguretat, visita de responsables de la conselleria, amb tècnics que els diuen que el túnel és segur, això sí, es neguen a entregar una còpia de l'informe tècnic que suposadament existeix i que diu que el túnel és segur i que no afectarà l'escola. Ja dic, el túnel va arran de l'escola. Jo crec que aquests informes "secretetes" de l'administració no haurien d'existir, no crec que això sigui un secret d'estat. I si hi són aquests informes, haurien de poder ser contrastats, tal com demanàrem, i evidentment si no hi són que es facin.

Però en tot cas és cert, s'interrompen les obres a la part més pròxima a l'escola durant un temps, hi ha una visita de tècnics que diuen que això és segur, no hi ha perill per a l'escola i les obres es fan a llocs que no siguin tan pròxims. Fins aquí tampoc he trobat cap ni una referència a cap actuació de la conselleria. Sí que veig que dos mesos després, a primers de maig, tornen a fer obres al costat de la carretera i aquí sembla que la seva delegada insular fa una telefonada i li diuen que s'han reprès les feines per error i que es tornen paraitzar les obres en aquest lloc en concret.

Per tant, la pregunta jo la tenia formulada en un moment que no s'havia vist cap actuació de la conselleria, ara reconec que n'hi ha una que ha fet, pel que es veu, que deixessin de fer unes feines que s'estaven fent per error. Però li asseguro que ni el director del centre de Sant Rafel, ni els pares, ni alumnes, el que em transmeten no és que estiguin entusiasmats amb l'actitud de la conselleria perquè hagi defensat els seus drets, sinó de veres Sr. Conseller, tot el contrari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula el conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Però renunciï a contestar perquè no se m'ha formulat cap pregunta i crec que per tant, que per ventura allò que procediria seria a la seva retirada. Com a tal pregunta, jo no he sentit que se formulés cap pregunta, sinó que se feia una reflexió sobre que la pregunta no tenia sentit, perquè efectivament s'havien fet unes gestions posteriorment a fer la pregunta.

Per tant, jo no tenc res a dir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo no l'he retirada, jo pens que sí, que encara que hagin variat les circumstàncies, sí que té un sentit. Jo li he dit, al cap de dos mesos i davant una actuació, diuen que "per error", he vist que la delegada insular s'ha dignat a fer una telefonada i s'han suspès les obres que afectaven l'escola de Sant Rafel, jo no he aconseguit trobar per enlloc cap actuació de la conselleria. Jo voldria saber si han existit aquestes actuacions de la conselleria i com sempre, actuen..., sí la Conselleria d'Obres Públiques pressionada per l'opinió pública i dient que allà no hi aniran els alumnes a escola, és quan diuen que variarà el Pla d'obra, ara treballarem a tal banda. O sigui que la solució tècnica era molt senzilla, però ningú s'havia preocupat i crec que a hores d'ara...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, disculpi. La consellera d'Obres Públiques no és present i a mi m'agradaria que se dirigís en aquest cas al conseller d'Educació i que formulés la pregunta.

EL SR. RAMON I JUAN:

Jo crec que estava comparant. He vist actuacions de la Conselleria d'Obres Públiques, de la d'Educació, quan hi ha un problema que afecta de manera fonamental no coneixem cap gestió i crec que se n'ha desentès total i absolutament del tema, ni de vostè, ni de la seva delegada insular que estava *missing* quan es produeix aquest problema. Sr. Conseller, aquest és el tema. Hi ha un percentatge important de les escoles d'Eivissa que han tengut unes dificultats molt grans i uns problemes ocasionats per les obres, després hi ha altres tipus de problema que ja veurem a l'altra pregunta. I la presència de la Conselleria d'Educació no hi ha estat mai, no ha estat mai al costat, no se l'ha vista i en aquest cas tampoc. Sí, aquesta gestió que va ser molt fàcil, s'equivoquen i tornen allà, dos mesos després de què s'haguessin aturat, però en el seu moment l'escola mobilitzant-se i la Conselleria d'Educació mirant cap un altre costa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Entén que li ha formula qualque pregunta Sr. Conseller? Sí. En torn de contrarèplica pot contestar, té 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Jo crec que el Sr. Diputat, amb tots els meus respectes i tots els respectes que mereixen els diputats, cau dins un cert esperit de contradicció perquè havia començat molt bé la seva intervenció dient que almanco en aquest la conselleria ho havia fet bé, que la delegada insular havia fet unes gestions i havia aconseguit que s'aturassin les obres i la cosa s'ha anat embolicant i ha acabat dient que no havien fet res i que ho havíem fet malament. Jo crec que vostè necessitaria també fer una reflexió damunt el que diu, perquè diu coses un poc contradictòries, amb tots els meus respectes que els té.

Subratllar que efectivament, de la mateixa manera que vàrem intervenir en el tema de Sant Jordi i vàrem opinar sobre Sant Jordi allà on havíem d'opinar, en aquest tema també vàrem opinar i vàrem participar de les reunions amb els pares, amb l'escola i l'administració d'Obres Públiques, juntament amb la nostra delegada, com vostè sap perfectament, a totes les reunions que varen existir. I vàrem aconseguir una solució que era bona per a tothom i que tothom va acceptar. I en un moment determinat es varen iniciar les obres quan no corresponia i la conselleria, què vol dir que no va fer res! Va demanar que se complís el compromís que no es continuassin les obres fins que no fos el moment que havíem acordat, i això va succeir subsegüentment, però no ens digui que no hem fet res, home!

En fi, jo crec que l'únic que puc dir és que intentam fer les coses el millor que podem i intentam servir el millor que sabem el món educatiu, i naturalment que ens interessa donar suport a l'actitud dels centres i a l'actitud dels pares.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

7) Pregunta RGE núm. 1565/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a retards en els pagaments al professorat de centres públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per formular la pregunta RGE núm. 1565/06, relativa a retards en el pagament del professorat de centres públics, té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Ramon per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. En aquesta pregunta li demanàvem, li demanam que tengui la mateixa diligència -no demanam més, eh?- la mateixa diligència a resoldre problemes del professorat que la que ha tingut en obrir-li expedients per qüestions polítiques, i en concret aquí citava una cosa de la qual ja s'ha parlat altres vegades, fins i tot en el plenari, que és el retard en el pagament dels professors, perquè fa mal

treballar, fa mal treballar, crec jo, i és poc motivador que hi hagi retards molt considerables, de bastants de mesos, per cobrar; no estam parlant de salaris, estan parlant de dietes, desplaçaments, tot això que vostè ja sap; retards de bastants de mesos i, al mateix temps, saben que si fan qualsevol cosa que no agradi prou als responsables polítics de torn se'ls obre un expedient i, en canvi, a l'hora de pagar no hi ha la mateixa eficàcia.

O no hi ha la mateixa eficàcia, i encara que sigui sortir-me mínimament de la pregunta, però jo crec que va absolutament lligada una cosa amb l'altra i és més d'actualitat perquè m'ho han dit ara mateix els professors, o per exemple que no se'ls contesti quan fan reclamacions per concursos de trasllat, o per borses de llocs de feina, quan es fan reclamacions no se'ls contesta mai, sistemàticament, mai. Diuen que l'única possibilitat que tenen, perquè no se'ls contesta ni al primer escrit ni a un recurs, l'única possibilitat que tenen és anar a un contenciós administratiu. Lògicament per les dificultats d'anar a un contenciós administratiu el professorat renuncia a aquestes coses, i això, que és una cosa que m'han remarcat molt professors que m'ho han dit, no passava a la passada legislatura, se'ls contestava sempre.

Bé, una actitud..., una actitud... Mal pagats, no se'ns responen les reclamacions, no se'ns té atenció i en canvi hi ha una agilitat extraordinària, excepcional per obrir expedients per motius de persecució política, jo crec que el malestar que té una part del professorat està plenament justificat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contestar té la paraula l'Hble. Conseller per un temps també de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat. Si jo tengués la potestat, que no la tenc ni la vull tenir, d'iniciar expedients per totes les coses que no m'agraden, i per totes les coses que em diuen que em pareixen injustes, i per totes les coses que són senzillament mentida, no en sortiríem, no faríem altra cosa que iniciar expedients. Per tant no ens atribueixi vostè -ja sé que li agrada fer-ho i, en fi, clar, forma part de la vida parlamentària i s'ha d'entendre- no ens atribueixi persecucions polítiques individualitzades, dirigides, perquè jo no vull caure a la temptació d'entrar en aquest tema.

Però, escolti, si hem d'entrar en el tema de les persecucions polítiques dins el món de l'educació..., no els anirà bé, als del pacte de progrés, eh?, no els anirà gens bé perquè hem estat i hem volgut ser extraordinàriament prudents i discrets en aquesta qüestió. Per tant jo som el primer que no he volgut remoure tota aquesta qüestió, però si vol que parlem de persecucions polítiques no en sortiran, perquè a més em dedicaré a divulgar-ho i faré *anuncios pagados*, de la meua butxaca, si fa falta. Per tant vagi molt alerta amb aquestes acusacions perquè no són vertaderes, són pures entelèquies i no se sostenen.

Vostè diu que no ens interessa la situació dels professors i el pagament als professors. Vostè ha donat suport a un pacte de progrés en què el conseller d'Educació duia acords al Consell de Govern de millores de retribucions i no les hi deixaven aprovar, quedaven sense aprovar, eh? És a dir, alerta a allò que parlam, perquè aquí pareixeria que estam intentant no reconèixer els drets als ensenyants.

I vostè penja tot això d'un retard que hi va haver durant una època en el pagament d'una sèrie de dietes de locomoció i altres dietes, que jo ja vaig reconèixer en el plenari com un error de tramitació administració pel qual he demanat disculpes infinitat de vegades i les puc tornar a demanar avui, però que naturalment no tenen res a veure amb una gestió correcta o incorrecta del conjunt dels pressuposts.

Llavors ha establert una altra veritat de les que vostè de tant en tant conta, que naturalment l'hauria de demostrar: no es contesten mai les reclamacions, les sol·licituds, els escrits de trasllats... No ho puc creure, no ho puc creure. Jo puc creure que en qualche cas s'hagi produït donada la ingent tramitació de documents; no oblidí que aquesta administració té més de 10.000 funcionaris, més de 10.000 funcionaris; per tant naturalment que pot haver succeït que una reclamació o una sol·licitud no hagi estat atesa, jo ho accept i ho assumec, però que això pugui ser establert com una norma no és vera. Però si hi ha una direcció general que només es dedica a la gestió del personal docent i a l'atenció al personal docent, i a donar sortida dins les possibilitats reals que hi ha a les demandes que fan els professors. Naturalment s'intenta contestar-ho tot, s'intenta donar resposta a tot, la qual cosa no vol dir que sempre sigui així, ja ho dic d'entrada, però no estableixi la teoria que sempre és així perquè ni molt enfora.

Per tant jo la pregunta en els termes que ve formulada, bé, vull entendre que forma part de tot aquest seguit de plantejaments polítics que vostès tenen en aquest assumpte d'Eivissa, que tangencialment toca el món de l'ensenyament, com hem vist ja en diverses ocasions. Però jo li voldria dir, perquè, clar, la pregunta ve a establir d'una forma indirecta que no es dedica la més mínima diligència a les retribucions que corresponen als professors, a resoldre el retard del pagament als professors, un tema que ja ha estat solucionat fa més d'un any, i vostè el du aquí avui per establir una veritat, la seva veritat, que és que no tenim interès perquè les retribucions arribin correctament, i ho compara amb el tema de persecució d'alumnes i professors.

Jo sobre aquesta qüestió, Sra. Presidenta, no m'hi estendré ni m'hi vull estendre. Ja he negat que estiguem fent cap persecució d'alumnes i professors, que totes les accions que ha fet la Inspecció han estat d'una exquisidesa absoluta, que no hi ha ningú que seriosament pugui dir, com ha dit vostè, que està dins un camp de concentració o que se sent perseguit; sincerament ja parlarem, si vol, un altre dia de persecucions, com li he anunciat, però, per favor, jo deman per acabar aquesta intervenció un poquet de seriositat i un poquet de rigor. Jo crec que aquest tema no es du amb seriositat i es generen unes acusacions que segurament vénen molt bé per intoxicar l'ambient i per presentar la conselleria i, per extensió, el Govern en el seu conjunt com un grup de gent que, dominada per la maldat, pretén -en fi- perjudicar tant com poden les

persones que no pensen com ells. El que passa és que la realitat desmenteix llavors totes aquestes teories i totes aquestes suposicions i naturalment, uns més bons i els altres més dolents i amb molts de defectes, sobretot damunt les meves espatlles, l'acció del Govern jo crec que és correcta i defensable en molts de temes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Ramon per un temps de 5 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Començam quasi pel final i vull estar d'acord en una cosa amb el Sr. Conseller: diu que això que no es contesta mai ho hauria de demostrar; hi estic d'acord, jo crec que havia dit que m'han comunicat, jo no..., no, jo no puc demostrar-ho, no, però li asseguro, Sr. Conseller, que en faré un seguiment, perquè això és una qüestió que em traslladaren ahir d'un sindicat d'ensenyament perquè sabien que avui tenia la pregunta, i em varen dir que sistemàticament ni una, que no es respon mai; abans es responia sempre. Per tant m'han comunicat això. Jo no ho puc afirmar, és cert, no puc afirmar que això sigui veritat, però li asseguro que ho seguiré. Li demanaria que vostè ho segueixi, també, a veure si és norma dins la seva conselleria que no es contestin aquestes reclamacions. M'ho ha assegurat un sindicat de l'ensenyament al qual els seus afiliats contenen aquestes coses. Jo no dic més perquè no ho puc demostrar en aquests moments, i jo l'hi he dit com una cosa més de referència perquè m'ho digueren ahir per una qüestió d'actualitat.

El tema dels pagaments no s'ha resolt, Sr. Conseller, jo crec que no s'ha resolt. No estam en una situació tan dramàtica per dur un retard mitjà de 5 mesos; no és el que hi havia, no és el que hi havia, havia estat pitjor, però crec que no es pot dir que hi hagi una situació idíl·lica, precisament, que la gent cobri quan li toca. No crec que la cosa sigui així.

I m'ha preocupat molt una de les coses que ha dit vostè; diu..., ha dit alguna cosa així com que no pot fer expedients per a tot, perquè si pogués en faria molts més. Home!, ja...; ha dit una cosa semblant, no ho recordo literalment però ha dit una cosa semblant, que ja li agradaria fer expedients sobre qüestions en les quals vostè no té potestat per obrir aquests expedients. M'ha preocupat perquè, bé, si encara no en té prou ja em preocupa.

Miri, i de les amenaces sobre que traurà no sé què de l'època del pacte, tregui vostè el que vulgui. Supòs que es varen fer molts d'error i tregui vostè el que vulgui. Això sí, pagant de la seva butxaca; ha dit "si fa falta"; home, idè crec que sí. Si vol fer una campanya, en comptes de fer de conseller fer investigacions, que sigui pagant de la seva butxaca. Però de veres, allò dels expedients em preocupa, em preocupa perquè no paren de sortir coses. Dia 11 de maig, no fa massa, el conseller d'Educació assenyala que obrirà un expedient informatiu a l'institut (...), i ara com que té la darrera intervenció vostè podrà dir no sé, no sé què més, que allò... Bé, ho fa en contra, com sempre, de direcció, claustre, alumnat..., i dins una campanya política de desprestigi cap a aquest equip

de direcció i poques ajudes també, com passava amb altres instituts que s'han vist abans, poques ajudes, pocs mitjans, poc suport per la conselleria, o sigui, per part de la conselleria a una feina que es fa amb dificultats, i amenaces d'expedients. No crec que sigui la millor actuació, com a mínim des del meu punt de vista això no és així.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Sr. Conseller per un temps de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo no he dit..., es veu que m'explic molt malament, i això m'omple de disgust, perquè si realment tot el que jo dic ho entén vostè de la manera que ho ha entès jo estic perdut. És que justament he dit el contrari del que vostè ha interpretat. Jo he dit que és ben enfora de la meua voluntat, a més, -he afegit això- poder obrir expedients, que no podria fer altra cosa que obrir expedients si per totes les coses que no m'agraden m'hagués de dedicar jo a obrir expedients o pogués obrir expedients. No tenc el més mínim interès a obrir expedients a ningú.

I del cas de Sant Llorenç que vostè ha esmentat, home, vaig dir "obrirem un expedient administratiu", i per desgràcia no podem fer res, per desgràcia no podem fer res perquè em pareix, en aquest exemple, un cas inacceptable. És un cas inacceptable que una persona, perquè no parla català, no pugui pronunciar una xerrada sobre anorèxia i bulímia a un centre escolar. Això em pareix inacceptable, inacceptable, i em pareix que diu molt...; jo puc defensar el conjunt del col·lectiu de professors, com és la meua obligació, però diu molt del tarannà de la persona que va impedir que es fes aquesta xerrada, perquè aquesta és una xerrada beneficiosa per a la salut pública i beneficiosa per als alumnes d'aquest institut, i a qualcú que és un fonamentalista, perquè no es pot explicar d'altra manera, no li va donar la gana que aquesta xerrada es fes perquè s'havia de fer en castellà, perquè la persona que varen enviar allà parlava en castellà. Això a mi -ho puc dir allà on sigui, a més- em pareix inacceptable i em pareix una actitud totalitària que fa molt de mal als que donam importància a la nostra llengua, a més. Sí, sé que pot parèixer contradictori però no ho és; als que estimam la nostra llengua això els desarma perquè te n'adones que hi ha gent disposada que no pugui avançar la cultura, que no pugui avançar el coneixement o la difusió d'un tema com la salut pública perquè la persona que han enviat aquest dia a donar una xerrada d'una hora o de tres quarts d'hora, com que no parla en català no la pot donar. Per tant em pareix malament i això és el que vaig, i ja està, i ho dic allà on faci falta, això, no sé si m'entén.

Miri, temes de les dietes. Les dietes s'estan pagant avui, estan pagades totes fins al març. Per tant duim el mes i mig, dos mesos, inevitables de tramitació dels expedients de dietes, que han d'arribar, s'han de demanar, com és natural, han d'anar a Hisenda, han de tornar, i això té un cost de devers 60, 70 dies, inevitable i que ha estat sempre el mateix, governàs qui

governàs. Ja he dit que es va produir un desfasament fa un any i mig i ja vàrem explicar el que havia passat i vàrem demanar disculpes per això.

Per tant nosaltres no tenim cap actitud de persecució contra ningú. Vostè ens pot presentar com uns senyors que obrim expedients, que volem molestar la gent, la volem empaperar, com els enemics de l'escola pública. Tot això al final vendrà el dia de poder presentar davant els electors allò que és important en l'educació, que són les realitzacions. Això és el vertaderament important: quines obres s'han fet, de quina manera han augmentat els recursos públics, quin nombre de professors s'ha incrementat o no..., totes aquestes qüestions que són les que realment els electors saben jutjar i distingir, i es veurà d'aquí a un any, quan puguem presentar tot això, que realment s'ha fet un esforç, s'ha fet un esforç i s'han millorat moltíssim els recursos adreçats a l'escola pública. Tot això es demostrarà.

Es demostrarà que no hi ha hagut cap tipus de persecució política contra ningú, perquè no és el nostre estil i perquè no és la nostra manera de fer les coses, encara que a vostè li sàpiga greu, perquè naturalment res no els agradaria tant, a vostès, com que es produís un martiri, en el bon sentit de la paraula, ja s'entén, en sentit figurat, però això no serà així perquè no tenim interès de martiritzar ningú. La gent que fa beneïtures com la que he explicat fa un segon, beneïtures com la d'impedir que es doni una xerrada perquè és en castellà, jo crec que es retrata ella mateix, és a dir que al final de qualque manera es desqualifica davant de l'opinió pública en general.

Miri, a mi em donen molt llenya cada matí i qualcú des del minaret demana que..., avui mateix, demana des del minaret d'un diari determinat que es mobilitzi ja el sector de l'educació i acabin amb aquest conseller però, escolti, de moment m'hauran d'aguantar un poc més i per tant, com que vostè quan acabi la legislatura no podrà demostrar, perquè no ha estat així, que hi ha hagut persecució contra ningú, que hi ha hagut interès a perjudicar els professors perquè no se'ls pagava o se'ls deixava de pagar, quan podrem demostrar probablement que fins i tot el seu nivell retributiu en el conjunt d'Espanya haurà millorat, llavors serà com també aquests electors tendran una idea més clara i podran separar la demagògia i de les acusacions sense fonament dels fets reals que informen la nostra actuació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

Senyores i senyors diputats, una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui agraïm la presència de l'Hble. Conseller i del seu acompanyant, i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS